

el 12 d'Abril amb una victòria per l'Esquerra. El cervell d'una de les figures de la Trinitat deu organitzar-se i no cometre desafinament polítics, doncs en política avui es lluita i demà es pacta i certes habilitats, quan son massa potents, esdevenen barroeries i nosaltres seguirem la nostra ruta i més ara que la victòria és nostra i sagellada pel poble.

Res d'actes d'envit, ni pagar les despeses de les organitzacions dels actes, viatges i tot. No, doctrina democràtica, doctrina moral, i doctrina de sentit comú.

A la Trinitat els hi recomanem les paraules de Cambó: «Veure i callar».

¿Es que un dels de la Trinitat es veu amb força de trencar-ho tot com un «Sansón»? ¿Qui són per donar patents de civilitat i enrrunar el nom del símbol de Catalunya? Espereu un moviment popular que falli l'aprovació o la discomformitat dels homes. Vosaltres sou grans de mostassa encara que's penseu ésser quelcom.

I quan hagin acabat, llavors estarem a les vostres ordres. Ara no, perquè primer que la Trinitat hi ha el nom de Catalunya.

I. DE LL.

Al més víctima de la Trinitat

Hi ha gent—parlo per experiència professional—que vol curar-se ràpidament una greu malaltia sense cap tractament i per tant afavoreix la classe dels curanderos.

N'hi ha que's volen fer rics amb massa pressa i que somnien nit i dia amb *xecs*, *divises*, etc., etc. i conjuminen fantàstiques combinacions amb les quals afavoreixen a una classe (de tot hi ha classes). Son els curanderos dels negocis.

I per últim (i això us toca d'apropr) individus que guiats per la bona voluntat segueixen d'esma a polítics, sense analitzar els actes, com *Chuiti* del «Tenorio».

En tots aquests cassos s'actua damunt un optimisme falaguer excelsiu que desapareix en sobreviure el desengany, però com que els babaus son perpetus hi ha sempre reserves humanes i proven d'amagatotis les virtuts màgiques de curar un físic amb untures o bé posar mel a la planta dels peus d'un tifòdic i demés combinacions del art d'enganyar.

Me sembla que en aquesta Trinitat sou una mena d'ança de les saïrilleres i que dels tres poiser en sou

una víctima i que si alguna vegada protesteu ells ballandreixen amb la sacramental paraula «prou».

Conserveu l'amistat però tingueu present que's dolorós senyor després d'una gran amistat, com és molt bonic contraure una amistat després d'una gran renyina.

No us podem dir res més. Vos, políticament parlant, sou un divendres de Quaresma.

Amb tot l'AIGUAT reconeix la vostra dolçor de sentiments.

I. DE LL.

Amb tot respecte

Com a home podeu errar. La prova de la consolidació de la República la feu vosaltres mateixos, els de la dreta, voler operar tot seguit i el malalt és sà. Espereu l'oportunitat que ara com ara l'Esquerra Catalana segueix un camí.

Al cap de set mesos comencen els complots. I quins complots! L'estrany és que en aquests complots hi ha sempre un capellà, ara a Madrid un xantre, uns amargats militars i un X pessetes. Aquests complots que fan riure son satisfactoris, demostrant la vitalitat del règim actual.

Com que la República, afortunadament, no fou portada per guerrers ni per cap rector polític, morirà quant el poble l'enderroqui. Mai vosaltres, els de la dreta.

Si voleu campanya revisionista treballeu conquistant el poble però no amb les armes de la calúnnia, l'insidia i demés trucs del antic règim.

La República és de tots menys de les persones que la difamen. Tot, amb el transcurs del temps es pot modificar; ara una campanya revisionista en contra del règim actual fins per instint de conservació no és pot aconsellar.

Es el triomf de la raó que mortifica, supleix o arracona una obra humana.

Els mals d'avui, amic, és culpa, en gran part, de la monarquia com els mals de la civilització humana corresponen a la gran guerra.

Jo no puc regatejar el vostre esperit netament catalanista, les vostres persecucions durant la Dictadura, ara feu l'*indio* en política i el passat vostre queda entalat de tal manera que fa mal pensar que era hipocresia i vos sabeu que els homes judiquen sempre pel present.

¿Què hi fa que un home hagi estat bo si de cop i volta es torna dolent? ¿Què direu d'un home que ha tingut un passat d'honradesa i actua malament?

Es una llàstima que tenint arrelades condicions de catalanitat i d'esperit revolucionari ara es convertiu en una mena de *Mefistófele* de la política catalana.

Se pot criticar els que manen, però hi ha maneres i procediments. Talleu amb la vostra ploma-bisturí el que us sembli com morta, però la que's viva, respecteu-la. Vos, però, posat a escriure tot fent-ho bé, aneu com una bala perduda.

Jo us tinc respecte perquè no sou del tou de la política i teniu condicions, però també massa nervis.

Sobre tot no us fiquen en complots, si de cas feu